

Hvorfor ikke? – en oppfølger

Eilert Ringdal

Forhandlingssjef i Psykologforeningen

Jeg leser i dag innlegget «Hvorfor ikke?» i spalten din i novemhernummeret angående avslag på søknader om behandling. Jeg reviderer nå inntaksrutinene for inntak ved vårt lokalsykehus. En del inntaksteam forholder seg ikke til lovverket, selv om det er meget klart og tydelig. Som utfyllende referanser til nevnte innlegg nevner jeg tredje avsnitt i pasientrettighetsloven § 2–2 «Rett til vurdering»:

Vurderingen skjer på grunnlag av henvisningen. Om nødvendig skal supplerende opplysninger innhentes eller pasienten innkalles til undersøkelse.

Samt merknader til § 4 «Vurdering av og fastsettelse av frist for nødvendig helsehjelp» i Prioriteringsforskriften, tredje avsnitt:

Vurderingen skal skje på grunnlag av henvisningen. I de tilfeller det er nødvendig for å kunne foreta en forsvarlig vurdering, skal supplerende opplysninger innhentes eller pasienten innkalles til undersøkelse. (...) Pasienten skal sikres adgang til spesialisthelsetjenesten, og man må ha grunnlag for å avgjøre om pasienten har rett til nødvendig helsehjelp. Pasientens videre utrednings- og behandlingsbehov skal på bakgrunn av vurderingen kunne planlegges forsvarlig slik at pasienten kan informeres om dette.

Det er inntaksteamet selv som må sørge for å hente inn tilstrekkelig med opplysninger for å kunne avgjøre om pasienten har rett til nødvendig helsehjelp, samt fastsette en frist for når medisinsk forsvarlighet krever at helsehjelpen må ytes. Et avslag kan kun gis dersom nok informasjon eksisterer i inntaksteamet til at man kan gjøre et slikt vedtak. Videre i Prioriteringsforskriftens § 5 «Informasjonsplikten», står det:

Den som har foretatt vurderingen av om pasienten har rett til nødvendig helsehjelp og om det skal fastsettes en individuell frist etter § 4, eventuelt om pasienten har rett til helsehjelp i utlandet etter § 3, skal informere pasienten og den som har henvist pasienten, skriftlig om resultatet av vurderingene. (...) (Det skal) også gis informasjon om retten til fornyet vurdering etter pasientrettighetsloven § 2–3 og den klageretten som følger av pasientrettighetsloven § 7–1 og § 7–2, herunder om klagefrist og klageinstans. Er det fastsatt en frist etter § 4, skal det også informeres om bestemmelsene i § 6 (Brudd på fristen).

Det er et direkte brudd på denne paragrafen å ikke sende skriftlig informasjon om resultatet av vurderingene til både pasient og henviser.

Siden det sitter mange psykologer i inntaksteam, er det ikke dumt å sette seg inn i de få lovene og forskriftene som trengs for å kunne sørge for at pasientene våre får en lovpålagt grundig og korrekt vurdering. Linker til nevnte lovverk: <http://www.lovdato.no/all/hl-19990702-063.html> og <http://www.lovdato.no/for/sf/ho/xo-20001201-1208.html>

Skal man få påvirket de byråkratiske systemene vi jobber i, så er det lettest å ta utgangspunkt i det ufravikelige lovverket (og etikken, selvsagt), for så etter hvert å bygge interne rutiner og ytterlige «ekstraservice» på toppen av dette.

Tommy Mangerud (Namsos)